

עיריית הוד השרון

ישיבת מועצת העיר מן המניין מס' 16/12
מיום ה', י"ד בטבת, תשע"ג, 27.12.12

נוכחים:

ראש העירייה	-	חי אדיב
סגן ומ"מ ראש העירייה	-	יגאל שמעון
סגנית ראש העירייה	-	אביבה גוטרמן
סגן ראש העירייה	-	אביאל אברמוביץ
חבר המועצה	-	יחיאל דמארי
חבר המועצה	-	אלי טימור
חבר המועצה	-	יואב רוזן
חבר המועצה	-	יגאל הררי
חבר המועצה	-	אמיר כוכבי
חברת המועצה	-	יפעת קריב
חבר המועצה	-	נדב דואני
חבר המועצה	-	גדעון סעדי
חבר המועצה	-	חיים שאבי
חבר המועצה	-	משה ארז

נעדרים:

משתתפים:

מנכ"ל העירייה	-	רפי סער
גזבר העירייה	-	מיכאל בלומנפלד
יועמ"ש העירייה	-	ירון סולברג
מרכזת ישיבות המועצה	-	ניצה משה
סגן היועמ"ש לעירייה	-	עו"ד אבידע שדה

על סדר היום:א. הצעות לסדר של חברי המועצה

1. הצעתו לסדר של המשנה לראש העירייה מר יחיאל דמארי מיום 28.11.12
"מצוקת הדיור של זוגות צעירים מחוסרי דיור"
2. הצעתם לסדר של חברי המועצה מר יואב רוזן ומר יגאל הררי מיום 10.12.12
"ארנונה לעסקים"
3. הצעתו לסדר של המשנה לראש העירייה מר יחיאל דמארי מיום 16.12.12
"הקמת וועדת הנחות בארנונה לבעלי עסקים"
4. הצעתה לסדר של חברת המועצה הגב' יפעת קריב מיום 23.12.12 "אישור אי
החיוב הרטרואקטיבי לבעלי העסקים בעיר"

ניצה משה: אני פותחת את ישיבת המועצה מן המניין מס' 16/12.

על סדר היום: הצעתו לסדר של המשנה לראש העירייה מר יחיאל דמארי מיום 28.11.12
"מצוקת הדיור של זוגות צעירים מחוסרי דיור". יחיאל מבקש לדחות אותה לפעם הבאה.
אני עוברת להצעות הבאות:

יש לנו שלוש הצעות בנושא של ארנונה לעסקים. הצעה אחת של מר יואב רוזן
ויגאל הררי, מיום ה-10 לדצמבר, שהצעת החלטה שלה היא, על אף
האישורים שהתקבלו להעלאת ארנונה חריגה לבתי עסק בעיר, מחליטה
מועצת העיר על הקפאת הליכי הגבייה של התוספת החריגה עד לקבלת
החלטה אחרת בעניין. הצעתו של המשנה לראש העירייה, הקמת וועדת
הנחות בארנונה לבעלי עסקים וההצעה של יפעת קריב,

יגאל הררי: רגע, למה את מקריאה אותם ביחד?

יפעת קריב: זה הכל ביחד, זה בסדר.

יגאל הררי: לא, אני לא רוצה שזה יהיה ביחד, מה זאת אומרת? יש פה שלושה דיונים,
ארבע דיונים.

- ניצה משה : אוקי, תדונו.
- ניצה משה : הראשון זה יואב ויגאל. לכל אחד, אם אתם ביחד, לכל אחד חמש, אם אחד מכם, אז עשר.
- חי אדיב : יפה, אני רק רוצה לתת פתיחה קצת, דמארי, ביקשת להגיד משהו לפני שאני מדבר.
- יחיאל דמארי : אני רציתי להגיד משהו,
- יואב רוזן : בעניין ההצעה לסדר שלי?
- יחיאל דמארי : לא, לא קשור.
- ניצה משה : חי אי אפשר. בסוף הישיבה כל אחד רשאי לשאת נאום מהמקום. גם שויצקי ביקש.
- חי אדיב : אוקי, הבנו, תקבל את זכות הדיבור עוד כמה דקות. אני רוצה להתייחס לעניין הארנונה לעסקים על פי ההצעה לסדר. זה לא סוד, ומה שאמרנו מועצת העיר החליטה לפני כשנה, או קצת יותר משנה, בנובמבר 2011, לעליה של הארנונה. עדיין ההעלאה של הארנונה שעיריית הוד השרון העלתה, והמועצה הזאת העלתה ואישרה, היא עדיין מעמידה את העסקים בהוד השרון בהשוואה לערים אחרות מסביבנו ב- 360 מעלות, עדיין הכי נמוכה, או הנמוכה ביותר באזור. יחד עם זאת, מה שהפריע לי זה שמשרד הפנים, ואמרתי את זה וכתבתי את זה לסותרים, (דיבורים בקהל) תנו לי לסיים, אני, תאמינו לי לא אפריע לכם אפילו אם תגידו דברים מרגיזים לא אפריע לכם. מה שהפריע לי זה בדיעבד, בצורה גורפת ללא, נקרא לזה, ללא התחשבות, עובדתית בדיעבד, בצורה קצת בעייתית וקצת מעצבנת, אותי היא עצבנה. יחד עם זאת, לא כל הכלים המשפטיים שעומדים לרשותנו מאפשרים לעשות פעולה כזו או אחרת, בדקנו את העניין, לקח זמן, יש מחלוקת, גם עם הגזבר, גם עם היועץ המשפטי, וביקשתי מהצוות המקצועי לעשות בדיקה משפטית, האם אפשר, ובכוחי, כראש עיר, או מנכ"ל העירייה, האם בכוחנו למנוע את הרטרואקטיביות. מה שהרגיז אותי זה הרטרואקטיביות, זה מקובל בהרבה רשויות לעשות רטרואקטיביות, עושים את זה כל שנה. כשזה

רטרואקטיבי של אחוז אחד או שניים זה בסדר, במקרה הזה, היה מקום לשיקול דעת, קיבלתי חוות דעת משפטית של היועץ המשפטי, שהיא מונחת גם במשרדו, או בידו של הגזבר, ושל מנכ"ל העירייה, ועל פי חוות הדעת המשפטית של ירון סולברג, הוא פה? לא נציגו נמצא פה (עו"ד אבידע שדה)

עו"ד אבידע שדה: אני גם חתום עליה.

חי אדיב: נציגו נתן כמה חלופות, וכדי להקל על הסוחרים בעיר, גם לאור הדברים שכל אחד פה זרק לפני הישיבה הזאת והישיבה הקודמת, החלטתי באופן יוצא דופן וחריג למנוע את הגבייה הרטרואקטיבית, שהיא מאפשרת בחוק, שלא כל כך הכרנו אותה, ולא כל כך, איך אומרים, הגזבר שלם איתה. למרות זאת, קיבלנו החלטה כזאת, והחלטה קיימת ובעינה. זה הזדמנות טובה לדון על זה גם פה ושכולכם, ולא משנה איזה שאילתא ובאיזה צורה שאלתם את השאילתא, ותעשו דיון איזה שאתם רוצים, וזה לגיטימי לגמרי, להצטרף להחלטה שלי על בסיס ההמלצות של היועץ המשפטי, היועץ המשפטי הציב כמה חלופות ובחרנו בחלופה השלישית, החלופה השלישית אומרת, אפשר לגבות, אפשר למנוע את הרטרואקטיבית, לא פשוט, נשלחו מכתבים, בהחלט כן, כי מערכת המחשב לא עוצרת באמצע של החלטה כזו או אחרת כאשר יש דיונים בתוך העירייה, יש דיונים, יש מחלוקות, הגזבר מתנגד, משיקולים שלו ענייניים ולגיטימיים והיועץ המשפטי צריך לתת לנו את מסלול גבולות הגזרה האפשריים. בין חוות הדעת המשפטית, ברגע שהיא צצה וכתובה באופן פורמאלי, לבין ההתנגדות שלו, (של הגזבר) בצדק, כי מעניינו לייצר כסף לקופת העירייה כדי להשקיע בדברים אחרים, קיבלתי החלטה, כדי לעודד ולא לפגוע בעסקים. אני חושב שזה לגיטימי לגמרי, זה בסדר גמור, וזו דעתי, והחלטתי עליה. מאחר ויש כמה שאילתות, גם של ידידי דמארי, וגם שלכם, שלך אם אני לא טועה, או,

יפעת קריב: שלי, סעיף ארבע.

חי אדיב: והכול בסדר בגבול הלגיטימי, אני חושב שזו הזדמנות טובה, או לעשות דיון, וזה בסדר, או להצביע ביחד ולהסכים עם חוות הדעת של היועץ המשפטי,

- עם ההמלצה שלי, הם לא ראו אותה, אז אולי היועץ המשפטי יגיד כמה מילים על זה,
- יואב רוזן: אנחנו רוצים את זה בכתב.
- חי אדיב: אין בעיה תקבלו אותה.
- יפעת קריב: קח, יש לי את זה.
- יואב רוזן: מאיפה יש לך?
- חי אדיב: לכן מה שאני אומר, מה שאני אומר, אני אשמח פה לדיון, אבל ההחלטה כבר בעינה, והיא, בימים הקרובים תצא הודעה פורמאלית. אני רק רוצה, אם אתם כל כך שמחים מההצעות לדיון, אני קורא לכם להרים יד גם בעניין הזה ולהצטרף להחלטה שלי ולהחלטה של הקואליציה בעניין הזה.
- יפעת קריב: אז לאשר את סעיף ארבע, בעצם, בהצעות לסדר.
- יואב רוזן: אפשר לראות את חוות הדעת של היועץ המשפטי, או לשמוע לפחות, אם לא רוצים לתת לנו אותה בכתובים.
- חי אדיב: קודם כל אין דבר כזה לא רוצים, אין דבר כזה לא רוצים.
- יואב רוזן: יש אותה, אפשר לראות אותה?
- חי אדיב: כן, בוודאי.
- עו"ד סולברג: כל חוות דעת של יועץ משפטי פתוחה בפני כל חבר מועצה.
- יואב רוזן: איפה היא, אפשר לראות אותה?
- עו"ד סולברג: כן, היא כרגע במשרד שלי.
- יואב רוזן: אה, אין פה, אז איך נקבל החלטה אם אין לנו את חוות הדעת? (מדברים יחד)
- חי אדיב: תאמין לראש העיר שאומר לך,
- יואב רוזן: אני מאמין לך, תן לי לקרוא אותה.
- חי אדיב: לא, והיועץ המשפטי יפרט בעל פה, וישמח לתת לך העתק.
- יואב רוזן: תסביר לנו מה החלופות.
- יגאל הררי: אנחנו מצביעים עכשיו על מה, בוא נשאל על מה אנחנו מצביעים עכשיו, שנמחק להם הרטרואקטיבית.

יואב רוזן: בוא נשמע מה החלופות, אנחנו לא יודעים מה מותר לנו ומה אסור לנו.

עו"ד סולברג: מה שקובע זה מה שכתבתי בחוות הדעת, ולא משהו אחר שנאמר כרגע, אבל בכל אופן, בכפוף להסתייגות הזאת אני אנסה לומר את הדברים באופן הבא. דרך המלך, שאותה ציינתי בחוות הדעת, היא להחיל את התיקון שקבעו, שאישרו שרי הפנים והאוצר, החל מראשית שנת הכספים 2012, וכך קובע חוק ההסדרים בסעיף מסוים, שמתייחס לכך. אגב בקשת רשות מקומית לשינוי חריג בצו הארנונה, באותו סעיף מופיעה גם ההתייחסות שכאשר השרים מאשרים, התיקון מתייחס לראשית שנת הכספים שלגביה הוגשה הבקשה. זה נוסח הסעיף, לפי מיטב זיכרוני. כאשר התקבל אישור השרים, לכאורה יכולה העירייה הייתה להוציא חיוב לתשלום שומת הארנונה. בדרך כלל חברי מועצת העיר, כאשר מאשרים את צו הארנונה, הם קובעים הסדר תשלומים, הסדר תשלומים, אתם תראו גם בצו הארנונה, מופיעים שישה מועדים, שהם בעצם תשלומים דו חודשיים, אבל מבחינה חוקית יורידית, חברי המועצה הם אלה שמאשרים את התאריכים. במקרה הזה, כיוון שתברי מועצת העיר לא אישרו, ואין, לכאורה, רצף או סדרת תאריכים דו חודשיים, אז ניתן היה להוציא חיוב אחד על מלוא התוספת של הארנונה שהוחלה כאמור, מראשית שנת 2012, זאת חלופה ראשונה. חלופה שנייה הייתה, שדומה לחלופה הראשונה, אבל יש בה שינוי קל מסוים, התחולה של התוספת ארנונה תהיה החל מראשית שנת הכספים, כלומר, מינואר 2012 ואולם תינתן האפשרות לאותם נישומים שלגביהם חלה התוספת, לשלם את התוספת בשישה תשלומים, בדומה רעיונית לצו הארנונה שאושר בתחילת השנה, שלכולם ניתנה אפשרות לשישה תשלומים שווים,

יפעת קריב: אבל זה על תוספת התשלומים.

עו"ד סולברג: נכון, אני אומר, התוספת, לעשות אותה גם בתשלומים,

יפעת קריב: אז זה לא ביטול התוספת.

ניצה משה: יפעת הוא מדבר על חלופות.

עו"ד סולברג: החלופה השלישית שאליה התייחסתי היא היותר מעניינת, היא האם ניתן

בעצם להחיל את החלטת השרים מפה ואילך, דהיינו, שהעירייה תחליט
שהיא מיישמת את החלטת השרים מפה ואילך. מה הבסיס החוקי שאפשר
היה להסתמך עליו בהחלטה מסוג זה? ראשית לכל, הפניתי בפסק דין שניתן
לפני כארבע שנים על ידי שופט בית המשפט העליון גרוניס, שכיום הוא מכהן
כנשיא, שמתח ביקורת על כך ששרי הפנים והאוצר מאשרים ארנונה בסוף
שנת כספים. הוא הצביע על הבעייתיות והנחה, שרטט מטרה לנסות ולשפר
ולתקן את הדרכים כך שאישורי השרים לא יגיעו בסוף שנה. המקור השני
שאני מסתמך עליו היה בג"צ שהגיש המרכז לשלטון מקומי כנגד משרד
הפנים והאוצר, כמדומני, כנגד המדינה, ולפי בג"צ זה, או במסגרת בג"צ זה
הגישה המדינה תגובה. לתגובת המדינה צורף כנספח אי או בי גם מכתב
משנה היועץ המשפטי לממשלה, עורכת דין שרית דנה, ומנהלת מחלקת
הבג"צים אסנת מנדל, ועליו בעצם הסתמכה תשובת המדינה. על פי אותה
חוות דעת, הם הצביעו על בעייתיות שקיימת כאשר השרים, מאשרים את
התוספת לארנונה רק בסוף שנה. הדבר גורם לכך שקיימת בעייתיות. הם
הצביעו על הבעייתיות בשני מובנים, הראשון, כלפי הנישומים, שזכאים היו
להסתמך על כך שהם לא חויבו בארנונה עד לסוף השנה, והטעם השני קשור
לכך שרשות, כמוכם, למשל, כאשר היא רוצה להחליט על צו הארנונה לשנת
הכספים הבאה, היא צריכה לדעת מה אושר לה, קודם כל לשנה הנוכחית,
וגם זה אבסורד, כי מגיעים לסוף שנה, מאשרים צו ארנונה, אמורים לאשר
אותו עד סוף נובמבר, עד ה-1 בדצמבר, ועדיין אין את אישור השרים
לפעמים, וודאי זה אורך זמן, גם אם אישור השרים התקבל בסוף, אורך זמן
לתקן את צו הארנונה בהתאם. משני הטעמים הללו שהמשנה ליועץ המשפטי
לממשלה הצביע בחוות הדעת, הומלץ באותה חוות דעת שמעתה ואילך, או
ליתר דיוק, משנת 2014 יפעלו השרים כך שהאישור שלהם יינתן עד ה-1
באוקטובר בכל שנת כספים. וכך כולם יוכלו לתקן את דרכיהם. הוסיפו
הסתייגות ואמרו, ואני מקווה שאני מדייק בכל הדברים שאני אומר בעל פה,
אבל אני חושב שכן, הוסיפו הסתייגות ואמרו שייתכנו נסיבות חריגות שבהן

זה גם יהיה לאחר ה-1 באוקטובר, כמו למשל, מתי? שנת 2013, כי זה שנת בחירות, ועד שהממשלה תיבחר, ולכן אמרו זה יהיה משנת 2014. מה שאני למד מחוות הדעת, וזה מה שאני ציינתי בהתייחסות שלי, זה שניתן להסתמך גם על הדברים הללו ולומר שקיימת אכן בעייתיות להציג דרישה לתושבים, לנישומים, לתוספת ארנונה בסוף שנת הכספים, באופן שבעצם פוגע גם בעיקרון ההסתמכות שלהם. כמובן שאם אישור השרים ניתן בחודש יוני, יולי, אוגוסט, אין עם כך בעיה, כי החוק קובע שמחילים אותו מינואר, וכולי, וכללי המשחק ידועים. כאשר מגישים את זה בסוף השנה, או מאשרים את תוספת הארנונה בסוף שנה, קיימת בעייתיות מסוימת. אני חוזר לפתיח שאמרתי, הצבעתי על דרך המלך, היא להחיל מינואר, אבל אמרתי גם שנוכל להגן על החלטה כזאת בביקורת שיפוטית אם תהיה החלטה שמחילים את התוספת לארנונה החל ממועד אישור השרים ואילך. זו הייתה תמצית חוות הדעת.

- יואב רוזן: מה הוא מועד אישור השרים?
- יגאל הררי: אישור השרים היה מתי?
- עו"ד סולברג: כמדומני, 19 בנובמבר '12.
- יגאל הררי: אז אנחנו אומרים שיחילו את התשלום רק מה-19 בנובמבר.
- עו"ד סולברג: נכון, מהיום שקיבלנו את אישור השרים.
- יגאל הררי: אני חושב שאם אין ברירה אחרת,
- אמיר כוכבי: כרונולוגית, מתי חוות הדעת המשפטית המפורטת הזאת?
- עו"ד סולברג: נובמבר 2012.
- יואב רוזן: אתה נתת חוות דעת בנובמבר 2012?
- עו"ד סולברג: לא, שלי לא. ממתי שלי? שלי מה-24 לדצמבר.
- אמיר כוכבי: זאת אומרת, אחרי שכבר יצאו, שנייה, לא רק בקשות החיוב, גם התראות, ובתווך כבר התחיל לעבוד משרד עורכי דין שמתקשר לבעלי העסקים.
- עו"ד ירון סולברג: אני לא יודע איזה משרד עו"ד התחיל לעבוד ואין לי מושג.
- יואב רוזן: כן, ופקחים.

אמיר כוכבי : אז אני לא מדבר אליך, אני רק רוצה להבין כרונולוגית.

(מדברים יחד)

23:10 : חבר המועצה מר יגאל הררי עוזב את אולם הישיבות.

אמיר כוכבי : ... אנחנו יכולים להעמיד פנים שעכשיו אנחנו מטאטאים הכול מתחת לשולחן

ומחילים מעכשיו והלאה, חי, להגיד שהדברים קרו כי הגלגלים בתנועה, כי

הגזבר לחץ, זה לא אמיתי מה שאתה אמרת.

חי אדיב : לא אמרתי שהגזבר לחץ. למה אתה מכניס מילים.

אמיר כוכבי : אמרת, א', אמרת שהגזבר לחץ.

חי אדיב : לא, שהוא לא מסכים עם ההחלטה, לא אמרתי הגזבר לחץ. הגזבר לא מסכים

להחלטה הזאת,

אמיר כוכבי : אני מתקן, הוא לא מסכים להחלטה,

חי אדיב : תפסיק להכניס לי מילים לפה.

יואב רוזן : מה אתה מתרגז?

חי אדיב : אל תגידו דברים שלא קיימים.

יואב רוזן : כבר התחלת לדבר לעניין, בוא נמשיך עם זה.

חי אדיב : אמרתי שהיה חיוב, זה מבחינת המערכת,

אמיר כוכבי : איך החיוב קרה?

חי אדיב : תקשיבו עד הסוף,

אמיר כוכבי : מי לחץ על הכפתור.

חי אדיב : תקשיבו עד הסוף.

אמיר כוכבי : מי שלח את החיובים?

חי אדיב : תקשיבו עד הסוף ותבינו, מערכת עירונית עובדת לפי נתלים ולפי הנחיות של

20 שנה ושל 100 שנה וגם של ההנחיות הקיימות, לא צריך איזה אישור

מיוחד כדי לחייב אותך אם אתה חייב ארנונה, נקודה.

אמיר כוכבי : התקבל אישור במשרד הפנים, מי שהיה צריך לקבל את ההחלטה,

חי אדיב : אבל תקשיב, שאלת.

אמיר כוכבי : אבל אתה ...

- חי אדיב: מרגע שהבעיה עלתה לסדר היום, אתה לא מקשיב, מרגע,
 אמיר כוכבי: כי אתה מיתמם.
- חי אדיב: אבל אתה לא מקשיב, אם אתה לא מקשיב, אז עוד פעם נסגור את הסדר כי
 ההחלטה ישנה והדיון הזה מיותר.
- יואב רוזן: בדיוק, חי, תגיד טעות, תגיד טעות, בוא נתקן את זה, נתקן, מה אתה מסובב?
 אמיר כוכבי: למה לעשות את כולם טמבלים כל הזמן?
 חי אדיב: לא טמבלים,
 אמיר כוכבי: אתה חייבת,
 חי אדיב: אתה לא מקשיב אז אתה טמבל, תקשיב אז אולי תהיה חכם.
- אמיר כוכבי: אתה הפעלת עורך דין שיתקשר לאנשים עוד לפני מועד החיוב, ואיים עליהם.
 חי אדיב: אני לא יודע מה,
 אמיר כוכבי: ואיים עליהם בגבייה, ואיים עליהם בהוצאה לפועל,
 חי אדיב: אני לא מלין על אף עורך דין, ואני לא מגן על המערכת, אבל בוא תשמע את
 העובדות. אבל אתה לא מקשיב.
- אמיר כוכבי: ובטווח המכתב שלך שאומר 'אני בכלל לא רציתי, אני נגד רטרואקטיביות'.
 חי אדיב: מי?
 אמיר כוכבי: שלך.
- חי אדיב: אתה לא מקשיב. אתה לא רוצה להקשיב, ואני אחזור עוד פעם.
- אמיר כוכבי: כל הזמן אני לא מקשיב, בוא תקשיב גם אתה גם כן.
- חי אדיב: החלטה רטרואקטיבית קיימת בכל הערים במדינת ישראל, היא קיימת גם
 בהוד השרון, והיא שנים. אמר היועץ המשפטי והסביר את זה הכי טוב.
 השלטון המקומי, ואני חלק ממנו, הגשנו בג"צ, אוקי? גם השבוע יש כנס
 בשלטון המקומי עם ראשי ערים, גם באחד הנושאים זה יעלה הנושא הזה,
 של גבייה, אישורים רטרואקטיביים, אתה לא יודע אם לבצע או לא לבצע,
 ובסופו של דבר, בסוף השנה, מדינת ישראל עושה חשבון, למה בזכות או למה
 לא בזכות, ולכן הגשנו בג"צ. אבל זה עדיין לא העניין, העניין הוא
 שההחלטות של גבייה היא אוטומטית, מנהל הגבייה וגזבר העירייה לא צריך

לשאול אותי, יש החלטה מלפני שנה, היא מחויבת בדין וחייבים לקחת, ואמר לך היועץ המשפטי, חייבים בדין לקחת. התעוררה בעיה, כמו שאתם פגשתם כמה סוחרים, גם אני פוגש כמה סוחרים, גם אני מדבר איתם, לא רק אתם מדברים איתם, אני מכיר את כולם, אני מדבר עם חלק מהם, דיברנו, הקשבנו, שמענו לטון, שמענו לבעיה, זה תסכל גם אותי, גם אותי מתסכל כמה אתה יכול לרוץ אחרי משרדי ממשלה לאשר דברים בזמן, הכול בדיעבד, ולכן הוצאתי את ההודעה, אחרי שקיבלתי חוות דעת בעל פה מהיועץ המשפטי, לאחר כמה ימים הוא הגיש גם חוות דעת בכתב, והסתמכנו על חוות הדעת הזאת ונתנו הוראה מפורשת לגזבר, למנהל הגבייה, למנכ"ל העירייה. ההוראה הזאת לביצוע בתיאום עם כל חברי הקואליציה שלנו. כרגע מה שנשאר זה או לאשרר, לחזק את ההחלטה הזאת, או להתנגד אליה, זה תפקידכם. אתם רוצים לאשר אותה ולחזק על פי ההצעה שלכם, אז תצטרפו, תרימו יד, תגידו כל הכבוד, ישר כוח, למרות שזה קצת מרגיז אתכם.

אמיר כוכבי: סליחה, אנחנו התנגדנו לארנונה מלכתחילה.

חי אדיב: אם לא, תגידו מה אתם רוצים.

אמיר כוכבי: אם נאשרר את זה, זה כאילו אנחנו תומכים בהעלאה בארנונה.

חי אדיב: בא יועץ משפטי, אנחנו מדינת חוק,

אמיר כוכבי: בוא, תפסיק,

חי אדיב: הוא אומר לך, יש אפשרות אחת, שתיים, שלוש,

אמיר כוכבי: אל תמציא פה המצאות, אם אתה רוצה שנעזור לך לרדת מהעץ תבקש את

זה יפה, נעזור לך, אל תגרום לנו להצביע,

חי אדיב: אני לא נמצא בשום עץ, אני נמצא במסלול ארוך טווח לשפר את החיים בהוד

השרון, כולל את העסקים והמסחר. עכשיו תגיד לי מה אתה רוצה, יש

החלטה, הקואליציה כולה החליטו, הם תמימי דעים בעניין הזה, הם

מסכימים. עכשיו מה דעתכם בעניין, תגידו אתם, הנה, הסוחרים פה

מקשיבים. בעד ההחלטה שלי, או לא?

- אמיר כוכבי : אתה תילחם במשרד הפנים והאוצר,
- חי אדיב : אם אולי תחליטו נגד, יכול להיות שיחייבו אותי בחיוב אישי שהחלטתי החלטה לא חוקית, אז תחליטו מה אתם רוצים. אתם רוצים לדפוק אותי, את ראש העיר, כל הזמן, אז תגידו מה אתם רוצים, בוא נשמע אתכם.
- אמיר כוכבי : ... אז אולי היועץ המשפטי ייתן חוות דעת על זה.
- חי אדיב : בוא נשמע אתכם מה אתם אומרים, בעד או נגד?
- יואב רוזן : רגע, מזה בעד או נגד, תן לנו, יש דיון, בואו נקיים דיון.
- חי אדיב : תעשו דיון מה שאתם רוצים, אבל ההחלטה כבר קיימת.
- יואב רוזן : מה זה תעשו, אנחנו באמצע דיון.
- חי אדיב : תדונו כמה שאתם רוצים.
- (מדברים יחד)
- חי אדיב : אני אומר לסוחרים, אתם יכולים להיות רגועים, בימים הקרובים יצאו הנחיות על ידי מחלקת הגבייה,
- יואב רוזן : רגע, אתה מדבר עם הסוחרים, הלו, סליחה, הדיון פה, הדיון פה, לא עם הסוחרים. אני מבקש לשאול שאלה. אני מבקש לשאול שאלה את היועץ המשפטי,
- חי אדיב : זו החלטה סופית, עכשיו אני רוצה גיבוי שלכם.
- (מדברים יחד)
- חי אדיב : החלטה קיימת, תמשיכו לדון, יגאל שמעון, תמשיך את הדיון.
- יואב רוזן : אל תברח, חי, אל תברח.
- חי אדיב : אני פה. היושב ראש, וסגן ראש העיר וממלא מקום מנהל את הדיון.
- יואב רוזן : שאלה ליועץ המשפטי אפשר, לפני שאני נושא את דבריי.
- חי אדיב : הדיון חופשי, פתוח לציבור וגם לכם, דברו.
- יואב רוזן : איזה ציבור?
- חי אדיב : הקואליציה החליטה לבטל רטרואקטיבית, נקודה. זהו, עכשיו תחליטו האופוזיציה מה אתם רוצים..
- יואב רוזן : סליחה, היועץ המשפטי,

- יפעת קריב : סליחה, אנחנו העלינו את ההצעות לסדר, קודם כל.
- יגאל שמעון : טוב, אתם רוצים את ההצעה, בבקשה, הצעה ראשונה.
- יואב רוזן : הצעה ראשונה שלי, יש לי כמה דברים לומר, אבל לפני זה יש לי שאלה ליועץ המשפטי, האם מועצת העיר סוברנית לקבל החלטה על ביטול החלטה קודמת להעלות ב-15% לסוחרים, יש מצב כזה, כן או לא.
- אמיר כוכבי : בעד ביטול חיוב שכבר נשלח.
(מדברים יחד)
- עו"ד סולברג : אני הייתי מנסה לנסח את השאלה, להעמיד אותה יותר נכון. ארנונה היא דין לכל דבר ועניין, אתם רשאים לשנות את הדין. שיניתם אותו פעם אחת, שנה שעברה, אמרתם התעריף יהיה יותר גבוה, החלטת מועצת העיר, שינוי ארנונה כפוף לאישור שרים. אישור מועצת העיר ואישור שרים. נוצר דין חדש, הוחל מנובמבר ואילך, בחודשים הקרובים ואילך, זה לא שמבטלים אלא התעריף הוא עם תוספת, אם אתם כחברי מועצת עיר רוצים לשנות את החוק עוד הפעם, את הדין של הארנונה, יואב, סליחה,
- יואב רוזן : אני איתך.
- עו"ד סולברג : יואב, אם אתם רוצים לשנות ולהפחית ארנונה, הדרך היא שוב לתקן את צו הארנונה. אז לשנת 2013 כבר אישרתם את צו הארנונה, זו בדיוק הבעיה של הזמנים,
- יואב רוזן : עדיין אי אפשר להביא את זה עכשיו? לקבל החלטה עכשיו?
- עו"ד סולברג : החוק אומר, עד ה-1 לדצמבר צריך לקבל החלטות בעניין השינויים, צריך להגיש את זה עד ה-27 או 28 בפברואר,
- יואב רוזן : בוא נקבל החלטה.
- עו"ד סולברג : אבל כבר עבר המועד של ה-1 לדצמבר, זאת הבעיה בזמנים, זה אחד השיקולים למה צריך לקבל את זה קודם, יואב, כי עד ה-1 בדצמבר זה ברזל, אם רוצים ליצור שינוי חריג, יש לומר, בצו הארנונה, ההחלטה צריכה להתקבל עד אז.
- יפעת קריב : אז בקיצור, מה האופציות שלנו כרגע?

עו"ד סולברג: כלומר, כרגע אני אומר, המצב החוקי לשנת 2013 כבר נקבע, אם לקראת שנת 2014 תביאו, עד ה-1 בדצמבר 2013 צו ארנונה שהוא מפחית, זה בוודאי אפשר, ואז צריכים לקבל את אישור השר. ואז מורידים.

יפעת קריב: אבל כרגע, בשנה הקרובה, כל העסקים בעיר יצטרכו לשלם ארנונה יותר גבוהה.

עו"ד סולברג: נכון.

יפעת קריב: זה בכל מקרה מה שיקרה להם השנה.

עו"ד סולברג: נכון, מה-19 בנובמבר ואילך.

אביבה גוטרמן: ולפחות הם לא יצטרכו לשלם רטרואקטיבית.

(מדברים יחד)

יפעת קריב: זאת אומרת לא רטרואקטיבית.

עו"ד סולברג: נכון, עד הפעם הבאה שמועצת העיר תשנה את הדין.

יגאל שמעון: אוקי, בבקשה.

יואב רוזן: רגע, הוא ענה את השאלה, ותודה, ולקראת 2014 נביא הצעה נוספת, נוריד את ה-15%, אולי רטרואקטיבית מ-2012. עוד אין החלטה, יש דיון.

יפעת קריב: לא, אז אני אומרת, אז בואו נצביע, סעיף מספר ארבע אומר את זה בצורה מדויקת, אז בואו נצביע ונשחרר פה את כולם ללכת הביתה. סעיף מספר ארבע בדיוק אומר את זה, שמועצת העיר מחליטה כי בעלי עסקים בעיר הוד השרון לא ישלמו, כן, בדיוק.

יואב רוזן: אבל דנים עכשיו בהצעה שלי, לא שלך. אתה רוצה לדבר?

יגאל שמעון: אז אתם מוותרים, רוזן, סעיף שתיים אתה מוותר עליו?

יואב רוזן: לא, לא.

יגאל שמעון: אפשר להתמקד בסעיף ארבע?

יפעת קריב: בואו נעשה את סעיף ארבע, וארבע אומר את מה שחי אומר.

(מדברים יחד)

חי אדיב: רבותיי, חברי הקואליציה, אנחנו כבר החלטנו, הוצאנו מכתב לגזבר, אני יכול לתת לך את המכתב ששלחתי לגזבר, המנכ"ל שלח לגזבר, אתם יכולים שני

דברים, לקבל את החלטה או להתנגד אליה, ואתם יכולים להציע הצעה שלכם ושזה ירד מסדר היום, אז תחליטו מה אתם רוצים.

יפעת קריב: אתה רוצה להוריד את סעיף ארבע מסדר היום?

חי אדיב: לא, אנחנו רוצים שהסותרים לא ישלמו רטרואקטיבית, זה הכל. אותם לא

מעניין מי מה איך, מה זה מעניין אותם?

(מדברים יחד)

יואב רוזן: הסדר הנכון הוא, כשיש הצעה לסדר, חי, יש הצעה לסדר.

חי אדיב: אבל כבר החלטנו כבר. אז תרימו בעד ההחלטה. ההצעה כמו שהיא מבחינתי

לא מקובלת כי יש הצעה שלנו כבר. תחליטו מה שאתם רוצים, הסותרים לא

ישלמו רטרואקטיבית, זו החלטה.

(מדברים יחד)

חי אדיב: רבותיי, האם יש לכם,

מדברים יחד

יפעת קריב: סליחה, אדוני ראש העירייה, אני לא מבינה משהו אחד, אם מתחילת הערב

ידעתם שאין סיבה להעלות את ההצעות לסדר, וידעתם שראש העירייה ביטל

את הארנונה רטרואקטיבית, סליחה, אני רוצה להגיד משפט, אז למה לא

פתחתם עם זה ושחררתם אותם הביתה?

(מדברים יחד)

יואב רוזן: אני בסעיף שתיים, אני רוצה לומר מילה.

חי אדיב: ההצעה היא באותו רוח הדברים.

יואב רוזן: ככה, הדבר הראשון הוא,

חי אדיב: קדימה, אתם כולם מוכנים להצעה האחרונה?

יואב רוזן: אתה דיברת ואתה לא נותן לאף אחד לדבר.

חי אדיב: דבר.

יואב רוזן: ניצה, באמת. לוקח זכות דיבור שלא קיימת לו ולא נותן לדבר. ההתנהלות

בנושא הארנונה חריגה לבעלי עסקים מראה על חוסר ניהול תקין ותמימות

כזאת שהומצאה רק בחדר הזה ורק על ידי אדם אחד, מדוע ראש העירייה

נזכר רק עכשיו, רק אחרי המאבק, רק אחרי הבכי והתהיות והדיבורים, לפנות ליועץ המשפטי ולשאול אותו, אם זה כל כך הרגיו אותו, היה שואל אותו ב-19 לחודש, כשקיבלתם את האישור מהשרים, היה פונה ליועץ המשפטי, לפני שמוציאים את האגרות, לפני שמעצבנים את כולם, היה פונה ושואל 'תגיד, היות וזה נורא נורא קשה לי ומעצבן אותי, תן לי פתרון איך לרדת מהעץ', ולא לחכות ל-24 לחודש. אז התמימות הזאת לא עוברת בקלות כזאת. דבר שני, מועצת העיר אמנם הצביעה על העלאה חריגה ב-15% לסוחרים, אבל מי שהביא את ההצעה למועצת העיר זה לא חברי המועצה, זה ראש העירייה, זה אתה, חי, אם לא מעניין אותך מה שאני אומר. משרד הפנים, ואל תשליך את זה עכשיו לאף משרד, ושום דבר, משרד הפנים עשתה מלאכתו כמו שהוא עושה כל שנה מלאכתו, ועובדה שיש חוות דעת עכשיו, גם הם מדברים על אוקטובר, הם לא מדברים לקבל החלטה בינואר פברואר, מדברים על אוקטובר, זה כמעט אותו דבר. עכשיו, לא רק אנחנו לא קיבלנו תשובות, אני בדקתי את זה, כי מלכתחילה אני התנתמתי את הסוחרים נגד ההעלאה הזאת, הם לא קיבלו החלטה לגבי ארנונה של לפחות 30, 35 רשויות, אנחנו לא היחידים, לנו עשו משהו כזה נוראי שחי אדיב מזדעזע ממה עשו לו, ומיד הוא יוצא להגנה נגד החלטה של עצמו, באמת, אנחנו לא מטומטמים כולם. הדבר הבא, אם כבר כל כך דואגים לסוחרים, איך יכול להיות שלמחרת בבוקר, באמת, אני אמרתי את זה קודם, למחרת בבוקר, שולחים להם עצות מעורכי דין, ולאיים עליהם, תתנו לנו את הכסף מיידית אחרת יאונה לכם. איך שולחים פקחים ומצלמים להם את החנויות כי הדביקו איזה משהו מתאה, צודקת ורצינית ונורמאלית, שחי אדיב כל כך מזדהה איתה, שולחים להם פקחים ואומרים להם 'אנחנו נגבה מכם אגרת שילוטי', איך אתם עושים דבר כזה? איך בגבייה, אם חי אדיב כבר נתן הוראה, ולא צריך החלטת מועצת עיר, איך בגבייה לא יודעים את זה, נו, באמת. לא כולם מטומטמים חי, אז בסדר, תבוא, אמיר אמר לך כבר, תהיה פעם אחת, בתשע שנים, תבוא ותגיד, החלקתי, לא שמתי לב, לא ידעתי על

מה אני מצביע, כמו שאומר המשנה. בסדר. ניתן לך את החבל לרדת ונקבל כל החלטה שתרצה. וההחלטה שלך מקובלת, אבל תעשה את זה נכון. תעשה את זה נקי, מה אתה מסובב את כולם, נו, באמת, יש גבול לכל תעלול. תודה.

יגאל שמעון: סיימת?

יואב רוזן: סיימתי.

חי אדיב: טוב, אתה משאיר את ההצעה שלך כפי שהיא?

יואב רוזן: אנחנו רוצים לאמץ את ההחלטה הזאת שאומרת,

חי אדיב: לא,

יואב רוזן: שהסוחרים לא ישלמו רטרואקטיבית, נקודה.

חי אדיב: אז אני מציע הצעה נגדית, אני מציע הצעה נגדית להצעה שלך ואנחנו נצביע

על ההצעה שלך ועל ההצעה שלי.

יואב רוזן: אתה לא יכול, הוא יכול? ירון?

יגאל שמעון: בטח, ברור. ניסוח אחר.

(מדברים יחד)

עו"ד סולברג: אם יש לך הצעות תעלה אחת מול אחרות, יש לך גם הצעות אחרות, תעלה

אחת מול השנייה.

יגאל שמעון: אוקי, אני מדבר על ההצעה של יפעת, סעיף ארבע.

יואב רוזן: אתה מציע שנאמץ את ההצעה של יפעת?

חי אדיב: ברור.

(מדברים יחד)

חי אדיב: אתם עכשיו צריכים לאשרר את מה שהחלטנו, מה לא ברור? קשה לכם. כל

השאר פוליטיקה.

(מדברים יחד)

יחיאל דמארי: אני רוצה את ההצעה שלי, אולי היא תהיה יותר טובה משלך. בוא נדון.

יפעת קריב: מה הקשר? ההצעה שלי רטרואקטיבית ושלך לא קשורה לזה. טוב, אפשר

להצביע על ההצעה.

יגאל שמעון: מה שאנחנו מציעים, רגע, אבל יחיאל, זו הצעה,

חי אדיב: בוא נגמור את כל ההצעות, חבר'ה, נמשיך. כולם מסכימים להצעה האחרונה?

יגאל שמעון: אתה מצטרף לאשר את סעיף ארבע?

יחיאל דמארי: יש משהו אחר?

יואב רוזן: חכה, שתיים וארבע, מנסים לאחד עכשיו את שתיים ואת ארבע?

יגאל שמעון: אני רוצה להצביע עבור הצעה ארבע, השאלה אם אתה מצטרף לארבע.

יואב רוזן: כן.

יגאל שמעון: אז אתה מוותר על ההצעה של....

יואב רוזן: אני מצטרף לארבע, מצרף את ההצעה שלי להצעה של יפעת.

יגאל שמעון: עכשיו, יפעת, את מבינה שזה בדיוק אותה הצעה שראש העיר הציע. שהחליט.

אמיר כוכבי: אין פה הצעה של ראש העיר. יש פה הצעות של חברי מועצה. יגאל, אין פה שום הצעה של ראש העירייה על סדר היום.

חי אדיב: אין הצעה, יש החלטה.

אמיר כוכבי: די לקשקש, אל תמציאו המצאות, אל תנסה למרוח גם אתה את כולם.

(מדברים יחד)

חי אדיב: זה אותו דבר. אני שמח שהאופוזיציה יחד עם הקואליציה החליטו החלטה.

יואב רוזן: אני שמח שאתה שמעת בקולי והקפאת, אתה שמח.

חי אדיב: אני שמח שאתה מחבק את חוות הדעת של היועץ המשפטי, שאתה עדיין

בודק אותה, ולנו לקח כמה ימים לבחון אותה, להתלבט בה ולקבל אותה.

יואב רוזן: למה לא הבאת לנו אותה?

חי אדיב: אם היית מבקש היית מקבל.

יואב רוזן: אה, אני צריך לבקש?

חי אדיב: כן.

(מדברים יחד)

יואב רוזן: מאיפה אני יודע מה הוא כתב?

חי אדיב: כשמציעים הצעה היא צריכה להיות אמיתית, אחרי שהיא נבדקה.

(מדברים יחד)

יגאל שמעון : יואב, בואו לא נשכח, רגע, רגע, בואו לא נשכח שסעיף ארבע, בעצם מה אומר, "מועצת העיר מחליטה כי בעלי העסקים בעיר הוד השרון לא ישלמו את מחיר הסחבת הבירוקרטית של משרדי הממשלה, ולא ישלמו רטרואקטיבית את העלייה של 15%." דרך אגב, כל הכבוד ליפעת, יפעת, את מתמודדת לכנסת, ואת, מן הסתם, תהיי בכנסת, ואת כבר עושה סדר בממשלה, שר הפנים, כל הכבוד, בסדר גמור.

יפעת קריב : אחת מהסיבות שהצטרפתי ליש עתיד זה בדיוק בגלל המיסים האלה, שדרך אגב ...

חי אדיב : אני לא רואה טעם בכל ההצבעות האלה... יש החלטה....

(מדברים יחד)

יפעת קריב : יגאל, בגלל הסחבת הצטרפתי ליש עתיד, וביום העסקים הקטנים יאיר לפיד יגיע לכאן.

(מדברים יחד)

יגאל שמעון : מועצת העיר מקבלת את חוות דעתו המקצועית של היועץ המשפטי מיום ה-24.12.2012 לפיה יש לפעול לפי החלופה השלישית, ולהוציא שומות ארנונה מעודכנות חדשות החל מיום קבלת אישור השרים.

אמיר כוכבי : אנחנו היינו נגד העלאת הארנונה מלכתחילה, לפי הנוסח הזה זה כאילו אנחנו בעד העלאת הארנונה.

חי אדיב : אין בעיה. זו ההחלטה,

יגאל שמעון : אני לא מבין מה הבעיה, זה מה שרצית, לא?

(מדברים יחד)

יגאל שמעון : אני לא מבין, שאני אקריא לך עוד פעם?

חי אדיב : החל מרגע זה הכל פוליטיקה, אם זה ההערה, הכל פוליטיקה.

אמיר כוכבי : אין שום בעיה, תאשר מה שאתה רוצה.

יפעת קריב : אני רוצה לקרוא.

יגאל שמעון : רק מפה, מועצת העיר מקבלת את חוות דעתו המקצועית של היועץ המשפטי

מיום,

יפעת קריב: מה זה החלופה השלישית?

יגאל שמעון: זה החלופה השלישית, מה שהוא הצהיר. יואב לא רוצה.

(מדברים יחד)

יואב רוזן: אני לא צריך להאשים את משרדי המשפטים ושום דבר, זה לא נכון.

יגאל שמעון: אז אני אומר, הנה, בבקשה.

יואב רוזן: מועצת העיר מחליטה שההעלאה בארנונה שאושרה בישיבה ההיא תחול

מתאריך 19 לנובמבר, נקודה. משפט אחד.

חי אדיב: זה מה שכתוב, אתם לא מקשיבים.

יואב רוזן: זה לא מה שכתוב. בהתאם לחוות הדעת המשפטית, מועצת העיר מחליטה

שהארנונה תיגבה רק מתאריך זה וזה, נקודה. פשוט. נקי.

יפעת קריב: מישהו יכול לנסח, היועץ המשפטי, אתה יכול לנסח?

יגאל שמעון: בסדר גמור, מועצת העיר מחליטה לאשר כי התוספת החריגה,

יואב רוזן: לא. לא.

יגאל שמעון: הנה, הוא מנסח.

יואב רוזן: לא לאשר, אנחנו לא מאשרים כלום, אנחנו נגד ההעלאה הזאת.

(מדברים יחד)

חי אדיב: אין העלאה. לא גובים.

יואב רוזן: אז תנסח את זה נכון. שנשמע אבל, שנשמע.

עו"ד סולברג: מועצת העיר מאשרת כי התוספת החריגה בארנונה...

יואב רוזן: שאושרה במועצת העיר אז,

עו"ד סולברג: שאושרה במועצת העיר קודם ליום 1 דצמבר 2011, ואושרה על ידי השרים

ביום 19 בנובמבר '12, תחול החל ממועד קבלת אישור השרים ואילך.

חי אדיב: תודה רבה, פה אחד? חברים, פה אחד?

אמיר כוכבי: לא, אני מבקש חוות דעת משפטית של היועץ המשפטי לגבי חבות אישית

לחברי המועצה במידה ומשרד הפנים לא מאשר את הדרישה.

חי אדיב: פתאום אתה פוחד,

אמיר כוכבי: לא, אני לא פוחד, זה בשבילך.

חי אדיב: אני לא צריך, אני החלטתי לפני יומיים ושלחתי לתושבים, כל השאר זה בירוקרטיה.

חי אדיב: אפשר לאשר את זה? יפעת, אפשר?

(מדברים יחד)

עו"ד סולברג: קודם כל, ראש העירייה לא מבקש לבטל את הארנונה, גם מועצת העיר לא מבטלים את הארנונה,

יפעת קריב: רק שנייה אחת, מה לגבי בעלי עסקים שכבר שילמו את הארנונה?

(מדברים יחד)

עו"ד סולברג: אף אחד לא מבטל את הארנונה, אמרנו, ארנונה זה דין, אי אפשר לבטל

אותו. השאלה, מבחינה משפטית מהי התחולה שלו, האם היא החל מקבלת

אישור השרים? לשאלתך באופן ישיר אני אנסה להשיב, שכאשר אתה אומר,

האם אני יכול לתת לך הגנה מפני חיוב אישי, אני יכול להגיד שבאותה מידה

גם אני חשוף לחיוב אישי על חוות הדעת שנתתי ואני ער לזה, אני מנסה

לפרש את הדין לפי מיטב יכולתי בצורה עניינית לחלוטין על בסיס הידע

המשפטי שלי. אין הגנות מוחלטות, גם לא ליועץ המשפטי. זאת אומרת, אני

פועל על פי הבנתי, ואני גם מספק לכם לפי מיטב יכולתי את חוות הדעת הכי

סבירה, הכי נכונה בעיני. לתת הגנה מוחלטת, אני לא יכול להגן, כי אני לא

משרד הפנים. אני בהחלט יכול לומר שכאשר חברי מועצת עיר מתבססים על

חוות דעת של יועץ משפטי של העירייה, פנימי ולא חיצוני, שהוזמנה בדרך

כזאת או אחרת, אז גדל הסיכוי שמשרד הפנים ישתכנע שהאחריות היא

פחות שלכם ויותר של מי שהכשיל אתכם, אם חלילה אני מכשיל אתכם.

יפעת קריב: רגע, ומה לגבי מי שכבר שילם את הארנונה? ויש כמה אנשים ששילמו?

עו"ד סולברג: אז הוא מקבל החזר, זה ברור. החיוב, אני אנסח אחרת, החיוב שהיה קודם

הוא מבוטל, יוצא חיוב חדש החל מה-19 בנובמבר.

(מדברים יחד)

יואב רוזן: עוד שני דברים קטנים, בישיבה, אותה ישיבה, באותה ישיבה קודמת היו

חברי מועצה, ניצה, בישיבה קודמת, שבה התייחסנו שאושרה ההעלאה הזאת, היו חברי מועצה שהצביעו נגד. האם יש איזשהו סיכון שמה שהחלטנו עכשיו לכאורה אומר שאנחנו מאשרים את זה גם בדיעבד?

עו"ד סולברג: לחלוטין לא.

יואב רוזן: שלא תהיינה אי הבנות.

עו"ד סולברג: מדובר על התוספת בלבד.

יואב רוזן: הדבר השני שאני מבקש, ואני לא רוצה לרשום את זה בפרוטוקול, אבל אני אומר את זה לפרוטוקול, שתפסיקו עם האיומים, לא על ידי פקחים, לא על ידי עורכי דין, ולא כל מיני שטויות אחרות, תפסיקו עם האיומים, אני אומר את זה.

יגאל שמעון: אני לא יודע מה אתה אומר. אפשר לאשר את זה פה אחד?

יואב רוזן: מבחינתי, כן.

יגאל שמעון: תודה רבה, אנחנו אישרנו את ההצעה כפי שניסח היועץ המשפטי, בסדר, ניצה! אוקי, תודה רבה. כן.

הצבעה:

9 בעד: חי אדיב, יגאל שמעון, אביבה גוטרמן, אביאל אברמוביץ, יחיאל דמארי, אלי טימור,

יעקב שויצקי, יואב רוזן, יפעת קריב.

1. נמנע: אמיר כוכבי.

החלטה מס' 205/12 :

חברי מועצת העירייה מאשרים כי התוספת החריגה בארנונה, שאושרה במועצת העיר קודם ליום 1 דצמבר 2011, ואושרה על ידי השרים ביום 19 בנובמבר 12, תחול החל ממועד קבלת אישור השרים ואילך. החיוב שהיה קודם הוא מבוטל, יוצא חיוב חדש החל מה-19 בנובמבר.

=====

יגאל שמעון: הצעתו לסדר של המשנה לראש העיר, מר יחיאל דמארי, מיום 15.12.12

הקמת וועדת הנחות לארנונה, כן, יחיאל.

יחיאל דמארי: אתה רוצה לשמוע? איפה ראש העיר שישמע.

(מדברים יחד)

יחיאל דמארי: היועץ המשפטי, אתה רוצה לשמוע?

עו"ד סולברג: אני פה בשביל להקשיב.

יחיאל דמארי: אנשים פה מחכים לתשובה ואתם כולכם הולכים הביתה. ההצעה שלי בכלל, אני חושב, היא שונה לחלוטין ממה שפה דיברו, אני יודע שבדקתי, שישנה וועדה שהיא וועדת הנחות לעסקים, יש וועדות למשל בתל אביב, בחיפה, ירושלים, ראשון לציון, עיריית ערד, יש מצב כזה שיש הנחות, כולל עורך דין שצריך להיות עורך דין שם. זה א', ב', זו דעתי שצריכים להקים את הוועדה הזאת, זה לא רק חד פעמי, היום אנחנו חד פעמי, אבל יש הרבה מאוד עסקים בעיר שבאמת לא הולך להם, אז צריך לעזור.

יואב רוזן: עד היום היה וועדה כזאת?

יחיאל דמארי: לא. אני הייתי,

יגאל שמעון: לא, יש וועדת ערר לארנונה לעסקים. על פי חוק.

יחיאל דמארי: יואב, תקשיב, אני הייתי, בקדנציות הקודמות, עם עזרא בנימיני, הייתה וועדה כזו ואני ישבתי בוועדה הזו ובאמת בדקנו גם לעסקים, גם לאזורי

תעשייה וזה נקראת וועדת ערר.

יגאל שמעון: רגע, בואו נשמע אם זה אפשרי.

יחיאל דמארי: רגע, סליחה, או נקראת וועדת ערר. עכשיו, זה א', זה דעתי שבאמת לשים,

וזה יחסוך הרבה שאלות ותשובות אם תהיה כאן וועדה. מצד שני, מצד שני,

הייתי אומר שבאמת, בחצי שנה, או שמונה חודשים, אני לא יודע בדיוק

להעריך את הזמן, שהיו השיפוצים במגדיאל, ובכלל יש כמה מקומות שישנם

אנשי עסקים שעשו שם שיפוץ ליד החנויות, לעסק, ליד החנויות וכל זה, והם

אנשים לא נכנסו אליהם הרבה זמן, כמה חודשים, לדעתי, כל אלה שנקלעו

למצבים של שיפוץ שהעירייה הייתה צריכה כמו מרכז מגדיאל, לדעתי, לא

צריכים לחייב אותם,

יואב רוזן: אבל יש בקשה שלי ליועץ המשפטי, שעדיין לא ענה לי,

עו"ד סולברג: ענית.

יואב רוזן: כיצד ניתן,

יחיאל דמארי: תן לי, אתה,

יואב רוזן: אני לא קיבלתי.

עו"ד סולברג: ענית, כי באת והתייחסת לאותו מייל. אני אשלח לך אותו שוב. אותו מייל,

אתה התייחסת גם.

יחיאל דמארי: יואב, אני רוצה להתייחס לזה.

יואב רוזן: אולי אני טועה, מה התשובה?

יגאל שמעון: תיתן ליועץ המשפטי לענות אם אפשר בכלל.

יחיאל דמארי: לא, אני רוצה תן לי לגמור את המשפטים, אתם מגיעים אלי, נו, נו, נו. מה

קרה? מחר אתה תדבר אני אגיד לך נו, נו, נו.

יואב רוזן: אני חושב שענית לי שאתה בודק את זה.

(מדברים יחד)

יגאל שמעון: חברים, תנו ליחיאל לסיים, יחיאל, בבקשה.

יחיאל דמארי: אז לכן אני אומר, אני מבקש, אני לא יודע, אני מאוד מבקש לשים פקח, או

שלעשות בדיקה לכל אלה, לפחות בכיכר מגדיאל, הם מאוד מאוד ממורמרים

ומאוד נפגעו בנושא של ארנונה לעסקים, וחלק, ויש גם חלק, גם ברחוב,

סליחה,

יואב רוזן: הייתה הצעה לסדר, אי אפשר להעלות את זה שוב. הייתה הצעה לסדר לפני

חודשיים, שלי, בדיוק בעניין הזה.

יחיאל דמארי: לא יודע, אני לא יודע, אני יודע שפנו הרבה אלי.

יואב רוזן: ניצה, נכון?

ניצה משה: הייתה, הייתה.

יגאל שמעון: אז איך הגשנו עוד הצעה?

ניצה משה: ההצעה הזאת לא רשומה, זה גם לא רשום בהצעה של הסדר, סליחה, הוא

ביקש הצעה בעניין הקמת וועדה,

יחיאל דמארי: לא, אני הצגתי את זה,

ניצה משה: אבל הוא לא נתן לי הצעה לסדר כזאת, רק את נושא הקמת הוועדה, אתה מדבר עכשיו על משהו אחר, סליחה.

יחיאל דמארי: לא, אני מדבר, לא, זאת אומרת, לא, לא, אני,

יואב רוזן: אתה מעלה נושאים לוועדה.

יחיאל דמארי: כן.

יואב רוזן: לוועדה, נביא את זה לשם.

יגאל שמעון: אז קודם כל, יחיאל, בוא נבדוק אם אפשר להקים וועדה, אוקי? יחיאל, בוא נשאל את היועץ המשפטי אם אפשר להקים וועדה.

יחיאל דמארי: אפשר להקים וועדה?

עו"ד סולברג: אוקי, יש שני דברי חקיקה שרלוונטיים לדברים שנאמרו עד כה. אולי נתחיל

מהסוף, למיטב הבנתי לא ניתן להקים וועדה למתן הנחות לעסקים, אני

אומר מה כן ניתן, יש דבר חקיקה אחד שנקרא חוק הרשויות המקומיות ערר

על קביעת ארנונה כללית, וזה קשור לוועדת ערר לארנונה, והיא קיימת בהוד

השרון ולא רק שהיא קיימת, אלא אנחנו מחדשים אותה על פי הנחיות משרד

הפנים, ועושים פרסום לציבור הרחב, אולי בשבוע הבא, השבוע, כדי לבחור

חברי וועדה חדשים. שם משיגים על גודל הנכס, המחזיק, וכולי. אתם

השתמשתם בביטוי ערר על ארנונה, זאת הוועדה שקיימת וועדת ערר, היא

וועדה בלתי תלויה, היא מעין סוג של שעטנוז, היא פועלת ליד העירייה, אבל

זה אנשים שצריכים לפעול באופן עצמאי, בלתי תלוי לפי חוזר מנכ"ל משרד

הפנים שפורסם לפני כשנה. וודאי לא לזה התכוונתם, אני מניח, כי זה גם

קיים היום, אם מישו רוצה לערער על ה-

יעקב שויצקי: מישו שאין לו מספיק כסף, לא הולך לו.

יחיאל דמארי: לא, אני התכוונתי וועדה להנחות לעסקים.

(מדברים יחד)

עו"ד סולברג: דבר החקיקה השני הוא תקנות הסדרים במשק המדינה הנחה מארנונה,

התשנ"ג 1993. התקנות הללו מסדירות מי זכאי להנחה, ושם נקבע למי

רשאית מועצת העירייה לתת הנחות. אז יש כאלה שהם זכאים להנחה

בתקנה שתיים ויש את התקנה המפורסמת, שבה דנה וועדת הנחות בעירייה, והיא תקנה שבע, והיא יכולה לתת הנחה של עד 70% למי שמוגדר כנוזק, ולכן הוועדה הזאת קיימת,

יחיאל דמארי: יש הנחה לנוזק ויש הנחה לעסקים,

עו"ד סולברג: היא פועלת בהוד השרון, ואפשר להקים רק וועדות שמוסדרות בדין. לבן אדם מותר לעשות כל דבר אלא אם כן הדין הגביל אותו, לרשות מקומית אסור לעשות שום דבר אלא אם כן הדין התיר לה לעשות כך. ולכן, זה לא שהעירייה יכולה להחליט להקים וועדות שפוטרות, למשל, מארנונה, אלא אם כן הדבר מוסדר בדין. אז אם וועדת ההנחות שקיימת ופועלת בעיריית הוד השרון דנה בבקשות שונות, היא רשאית לדון בבקשות שמובאות בפניה, בהתאם לקבוע בתקנות שבע, שמונה ותשע.

יחיאל דמארי: רגע, אפשרי לאנשי עסקים, וועדת ההנחות הקיימת, אפשר לגבי אנשי עסקים?

אלי טימור: אם לא אומרים לי לא, אז כנראה שכולם כן.

עו"ד סולברג: למחזיק בנכס שהוא נזקק, קודם כל, נכון, מי הוא נזקק? נזקק זה מוגדר כמחזיק, אחד, שנגרמו לו הוצאות חריגות גבוהות במיוחד בשל טיפול רפואי חד פעמי או מתמשך שלו או של בן משפחתו, שתיים, זה חלופי, שקרה לו אירוע שמביא להרעה משמעותית, בלתי צפויה, במצבו החומרי. אני אומר, יש טפסים וחוות דעת מנהל מחלקת רווחה, והחלטת וועדה.

יגאל שמעון: וגם לעסקים?

יחיאל דמארי: גם לעסקים.

עו"ד סולברג: מי שמוגדר כנוזק, אף אחד לא הוציא אותו.

(מדברים יחד)

יגאל שמעון: אז יחיאל אתה לא צריך להקים וועדה, יש לך את הוועדה הזאת שקיימת.

מה שהוא אומר, הוועדה שאתה מדבר עליה,

יחיאל דמארי: ועדת הנחות קיימת לנוזק אבל אין ועדת הנחות לעסקים...

(מדברים יחד)

עו"ד סולברג: זה לא מתאים, בואו לא ניצור איזושהי אשליה, עסקים זה לא בגדר נזקק, יחיאל דמארי: אין, אתם אומרים אין, ואני אומר לך יש.

עו"ד סולברג: המטרה של נזקק זה לעזור באמת לאותו נישום שנפלה עליו צרה ונגרמו לו הוצאות, לא עלינו, כתוצאה מאירוע מצער, או איזו מחלה, או משהו אחר, ונועד לתת אקמול עד אשר, או לקראת שנת הכספים הבאה, הוא כבר נכנס לגדר תקנה שתיים, שמסדירה את המצבים היותר קבועים של נכות לפי ביטוח לאומי, של משפחות חד הוריות וכולי. תקנה שבע נועדה לתת אקמול לאותה שנת כספים באופן שוטף, לאיזושהו אירוע שנפל על אדם, אני לא חושב שתוכלו ליצוק תוכן, אני אומר את זה בצורה מאוד פתוחה, יחיאל, ליצוק תוכן לכך שכל העסקים יהפכו פתאום לנזקקים, לא זאת הכוונה של המחוקק, אז אני לא רוצה ליצור אשליה שכאילו הנה,

(מדברים יחד)

יגאל שמעון: טוב, תודה רבה, חברים.

יחיאל דמארי: אבל היתה. עכשיו, עוד רגע אני רוצה להגיד.

ניצה משה: החוק השתנה ב-92.

יחיאל דמארי: לא ב-92, אני אראה לך בדיוק, יש לי בקשה, היות ויש פה בקשה ומכתב שרצוי מאוד, רצוי להתחשב באלה שמסביב לכיכר, שבאמת היה להם שישה, שבעה חודשים באמת תוהו ובוהו שם, אז נכון לפחות לכבד אותם, או לכל אלה שנפגעו מבחינת שיפוץ, נפגעים, לא באים.

יגאל שמעון: אולי צריך לעשות את זה,

יחיאל דמארי: אני לא יודע איך עושים,

יגאל שמעון: בצו הארנונה הבא...

יואב רוזן: עוד פעם, אני חוזר ואני אומר, אני לא זוכר, אני לא יכול להתווכח ולהתמודד עם זה. אני שאלתי את היועץ המשפטי, בעקבות דיון פה שהיה במועצת העיר, מהי הדרך הנכונה, ואם בכלל קיימת כזאת, להוריד ארנונה לבעלי עסקים שנפגעים כתוצאה מפעילות שלנו.

עו"ד סולברג: אני התייחסתי לזה, ואני השבתי שלא, ואני גם הפניתי להוראות חוק.

יואב רוזן: שלא? אה, התשובה היא שלא? אז אי אפשר, הנה, הוא אומר שלא.

עו"ד סולברג: זה תקנות הנחה מארנונה.

יואב רוזן: אני מסכים איתך, אני מסכים, אבל היועץ המשפטי אומר שאסור.

יחיאל דמארי: אני לא יודע מה היועץ המשפטי אומר, אני לא יודע.

יעקב שויצקי: אני רוצה להגיד מילה אחת, שאני רוצה לאחל החלמה מהירה לעודד בונה

שעבר אתמול ניתוח, שנקווה שיחזור מהר הביתה, זה מה שרציתי להגיד

בתחילת הישיבה.

יואב רוזן: אני רוצה לומר אם כך שני דברים, אחד, לאחל גם לגדעון סעדי, חברנו

ממועצת העיר, החלמה מהירה. גם עבר איזה ניתוח קטן, לא מסובך. אבל

עדיין, הוא בבית. והדבר השני, אני רוצה למחות על ההתנהלות הקלוקלת של

ראש העירייה בכל נושא, יש לי דקה. יש פרוטוקול, יש מצלמות. אנחנו

פוליטיקאים, לא?

יגאל שמעון: גם ב-12 בלילה.

יואב רוזן: גם ב-12 בלילה, לא מפריע, אני יכול להישאר עד הבוקר. כשההתנהלות היא

קלוקלת וצריך למחות עליה, אני רוצה למחות עליה, וזה עלה כמה פעמים

בישיבה הזאת על ידי כל מיני גורמים, אני מדבר על אותה וועדה שמועצת

העיר החליטה להקים כדי לבדוק את מספר התלמידים בכיתות ולהגיש

המלצות, ומונתה יושבת ראש לוועדה, וכונסה ישיבה, הייתה צריכה להתכנס

ישיבה, זומנו, החברים זומנו, אחרי שמונו, נאספו חומרים, גובשו המלצות

וראש העירייה ברגל גסה ביטל את הישיבה, הדית את סגניתו מראשות

הוועדה והודיע 'מהיום אני עומד בראש הוועדה', עברו ארבעה חודשים מ-1

לספטמבר, אנחנו היום 1 לינואר, כמעט, אני לא יודע מה שישי לחודש, עברו

ארבעה חודשים ושום דבר לא קורה, ורק דיבורים ודיבורים והתלמידים

ממשיכים להיות בכיתות הצפופות, כאשר, אני די התפלאתי בישיבה שראש

העירייה הטיל עלי לאסוף נתונים ולהביא המלצות, עשיתי את זה, אספתי

נתונים, שלחתי לכולם טבלת אקסל מאוד מאוד מפורטת, והוכחתי שהבעיה

ממש ממש לא גדולה וניתן לפתור אותה, היא נקודתית. ואני מוחה על

ההתנהלות.

יגאל שמעון: תודה, יחיאל, בבקשה.

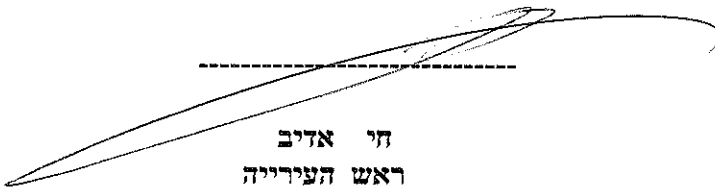
יחיאל דמארי: רק רגע, אני רוצה להגיד משהו, אני התבטאתי מקודם ליואב על הנושא שאמרתי לו שהוא קונה קולות, אני רוצה להגיד, להזכיר לו רק שבברית של גדעון סעדי ביקשתי שיואב ישב לידי, מהשיחות שנאמרו בינינו, לא פוליטיקה וזה, הוא אומר לי הוא יעשה הכל בשביל שראש העיר הזה, לא יהיה ראש עיר אפילו שיעלה לו ... קולות אני מנסה להגיד לו שהוא אמר

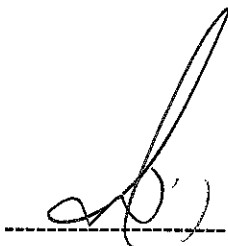
יואב רוזן: אתה תעיד בבית משפט....

יחיאל דמארי: אני אגיד, כן....

(מדברים יחד)

-סוף הישיבה-

 חי אדיב
 ראש העירייה

 ניצה משה
 מרכזת ישיבות המועצה